

30. Jul. 1972

FAKTA

Dato:
30. Jul. 1972

Sidetal:
Rød blå bd 10 s. 3-8

TRANSSKRIFTION

30-7-72

Man kan også betragte de to kvadrater som rumområder arealudstrækninger. Uden farve som tomme områder, med farver som energiladede. I begge tilfælde kan der så indføres udefra kommende elementer i form af objekter – billeder – indtegninger o.l. Men hverken kvadratet som en ren kvadratisk struktur eller som ren farvestruktur må brydes ved f.eks i det sidste tilfælde at indføre andre farver eller farvedelinger og i det første ved at indføre en struktur der modarbejder, forflygtiger, kvadratets.

Parallelt med "R+B" har jeg arbejdet med andre forsøg. Forsøgt andre løsninger.

Montager – Postkort – Billedbøger – materialforsøg – grafiske – tal og ord eksperimenter og endnu er der ingen af dem der tilfredsstillende har kunnet løse problemerne. "R+B" er den eneste idee som jeg har virkelig gennemarbejdet – men, løser den nogle problemer? Hvilke problemer? Det problem jeg søger løsningen på er: at finde en form som er frigjort fra maleriets æstetik og som samtidig kan rumme alle mine rimelige indskydelser og indfald? Kan "R+B" det?

Det er stadig noget malet på en flade, og som sådant ubehjælpelig bundet til maleriets æstetik og konvention. Det kunne man måske vende til det positive hvis "R+B" havde den rummelighed som jeg har brug for – har den det? Jeg har hele tiden forestillet mig, eller i hvertfald håbet og ønsket at det var muligt ud fra et så snævert register som "R+B" frembyder at kunne "sige" alt hvad der var brug for at sige – kan man det?

Det afhænger helt og holdent af hvad man mener det er nødvendigt at sige.

Jeg mener ikke det er nødvendigt (idag) at sige noget om formen og farven – om billedets maleriske problemer – det mener jeg er helt overflødig. Men "R+B" ser ud som om det var hele meningen - hele udsagnet.

Jeg har een gang for alle slået fast at det er to kvadrater, det ene rødt, det andet blå, og at de sammen kommer til at danne et rektangel. At farven ikke interesserer mig hverken som stor eller koloristisk element, men kun i den udstrækning de er total røde og total blå. Det interesserer mig med andre ord ikke at spille på de formalistiske muligheder disse elementer indebærer. Når dette er slået fast må man spørge: men, hvad vil jeg så bruge disse elementer til?

Til noget som ikke kan siges, beskrives, men kun gøres – men det er i sin mystificering et utilfredsstillende svar. De variationsmuligheder, man selv indenfor "R+B" meget snævre område, kan forestille sig er legio – og det er ikke dem som interesserer mig – slet ikke. En manisk – efterhånden rutineret mekanisk i det uendelige gentaget produktion af "R+B" er

foruden at være temmelig uinteressant ogsaa helt uinteressant (og det er jo blot at gentage D.Burens proposition) der må være noget udover det – men hvad? Er der i virkeligheden mulighed for noget udover de ovenfor nævnte? Det er her problemet ligger.

Jeg har tidligere skrevet om omgivelserne, tidspunktet, sammenhængens o.s.v indvirken på "R+B"propositionen, men heller ikke dette er nok men alene en detalje. Hvis jeg giver fuldstændig afkald på de formelle muligheder, ja bevidst undertrykker dem – hvad er der så tilbage? Det er jeg helt ude af stand til at forestille mig. Opløses – forsvinder hele ideen – propositionen da ikke fuldstændig?

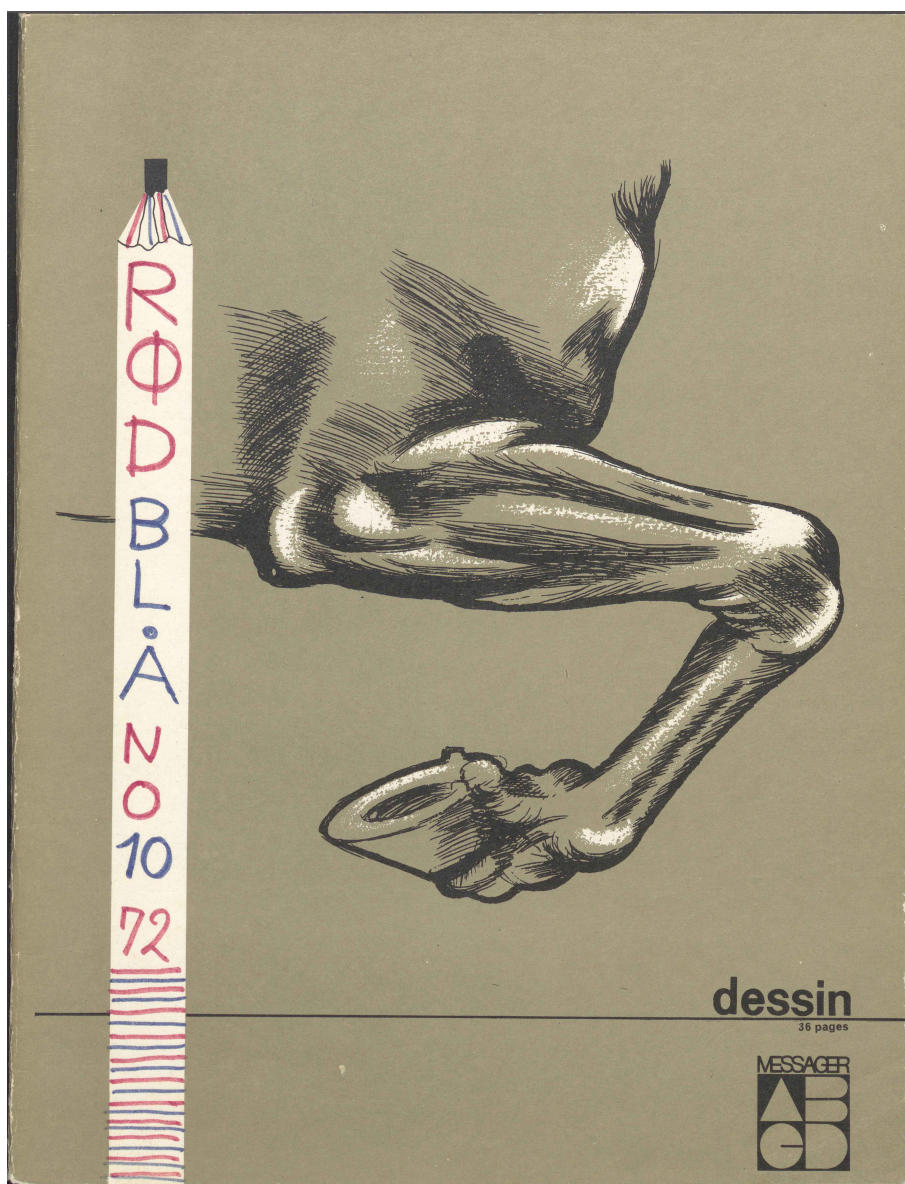
Trods alt er det sandsynligvis det eneste mulige udgangspunkt – dette fuldstændige nulpunkt.

Selvom det ikke på noget punkt kan danne et teoretisk grundlag skal man sandsynligvis helt derud hvor man intet mere kan sige, men kun handle. Helt derud hvor man akcepterer det helt idiotiske og aldeles urationelle i at producere "R+B" – måske er det dette at man frivilligt har begrænset sine udsagnsmuligheder – sine bevægelses og valgmuligheder der simpelthen er kærnen i hele propositionen, og måske er det netop fra dette punkt muligheden for at frigøre sig fra det formalistiske vil vise sig? Jeg har teoretiseret mere over "R+B" end jeg har praktiseret den, måske er det først gennem en længere praksis den vil vise hvad den indeholder? Det har jo vist sig, og det har været en medvirkende årsag til "R+B"s opståen at alle andre forsøg jeg i tidens løb har foretaget ikke har ført mig nogen vegne hen. At jeg har troet problemet, eller tilnærmelsen til kærnen i hele min kunstneriske virksomhed, lå, eller kunne ligge i en forandring af formen. Den mulighed er tilstede at jeg ud fra det snævre område, jeg med "R+B" befinder mig på tvinges til at indse at det ikke er formens forandring der gør udslaget, men en ændring i hele den kunstneriske synsvinkel. Og hvad kan denne ændring så bestå i?

Blandt andet i at man gør sig, og tvinges til at gøre sig, helt klar hvad man mener med det man gør – om det er dette irrationelle begreb kaldet kunsten, man vil – eller noget helt andet – dette "helt andet" er simpelthen ikke muligt indenfor den "R+B" proposition og kan altså ikke bruges til det og derved tvinges man til at tage klart stilling. Arbejder jeg med montager – objekter – bogstaver og postkort - så ligger der så oplagt i første række i selve materialet dette "alt andet" og først når dette er skudt ud – overvundet – så vidt det lader sig gøre, er det muligt at nå indtil kunsten. Ved brugen af ordet kunst stiller man sig i den fortvivlede situation at man ikke tilfredsstillende kan gøre rede for hvad det er – med mindre man mener det er tilfredsstillende at sige: kunst er en betegnelse som kun kan hæftes på ganske bestemte fænomener – og mener man det?

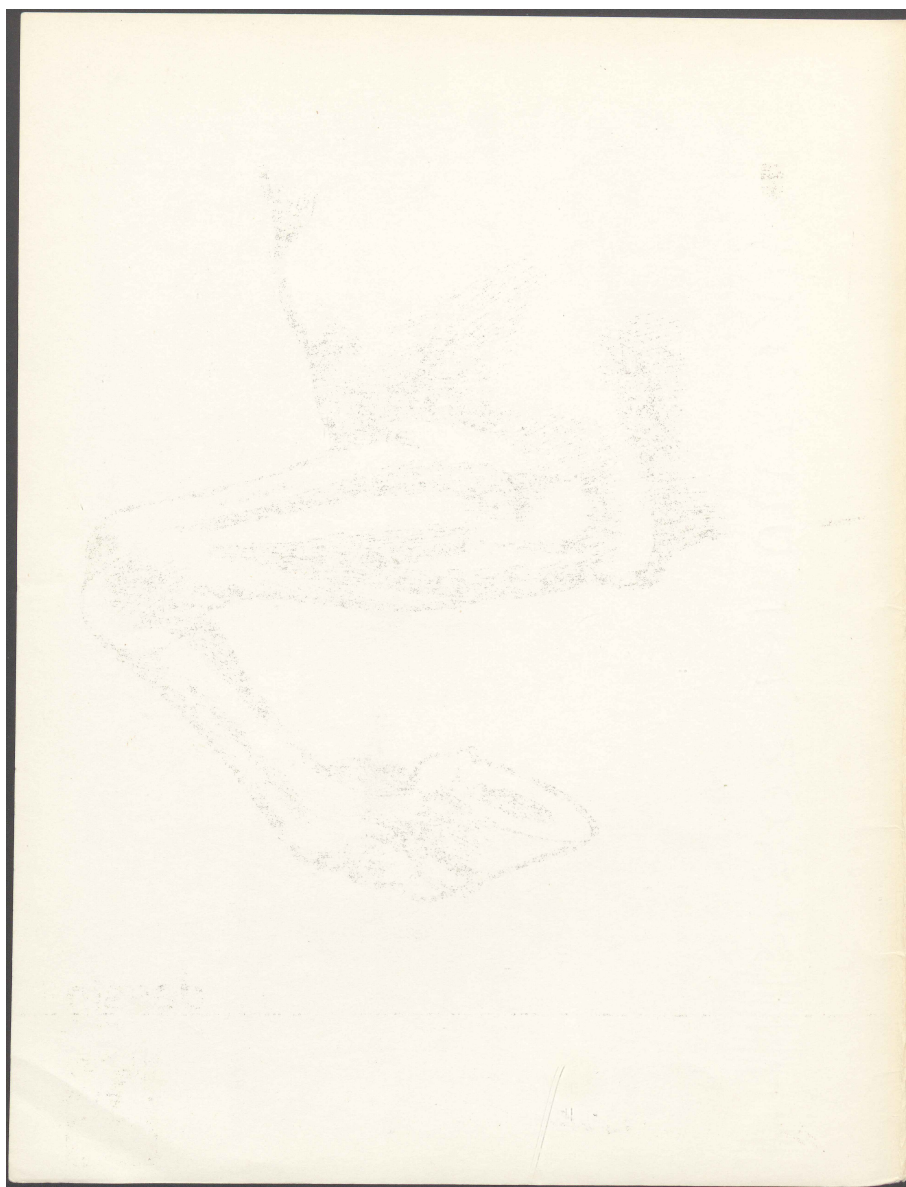
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

30 - 7 - 72

Man kan også betragte de
to kvadrater som rum om ruder areal-
-udstrekninger. Uden fjerre som tomme
om ruder, med fjerre som ensopladede.
I begge tilfælde kan der så indføres
udefra kommande elementer i form
af objekter - billeder - indtegnings o.l.
Men hverken kvadrater som en
ren kvadratisk struktur eller som
ren fjerre struktur må bygges ved f.eks.
i det sidste tilfælde at indføre
andre fjerre eller fjerredelinger & i det
første ved at indføre en struktur
der modarbejder, forstyrrer, kvadrateres.

Parallelt med "R+B" har jeg arbejdet
med andre forsøg - forsøg under løsningen
- og. Mandag - Postkort - Billedbogen - materi-
-al forsøg - grafiske - del af ord og perimenter
og end nu er der ingen af dem som til-
fredsstillende har kunnet løse problemerne.
"R+B" er den eneste ide som jeg har
virkelig gennemarbejdet - men, løser den
noget problemer? Hvilke problemer?
Det problem jeg søger løsningen på er:
at finde en form som er fri og
fra malerets blik og som som lidt

Kun rumme alle mine rimelige indlæg-
-delser og indfald.
Kun "R+B" det?
Det er stadig noget maler på en flade,
og som sådant ubehjælpelig brænder
til maleriets etik og konvention. Til det
Det kunne man måske vende lidt
positive hvis "R+B" havde den rummelighed
som jeg har brugt for - har den det?
Jeg har hele tiden foreslået mig, eller
i hvert fald håbet og ønsket at det var
militært ud fra et så snævert register
som "R+B" ~~antagelse~~ frembyder at kunne
"Sige" alt hvad der var brug for at
sige - kan man det? Haldent af hvad
Det af hængt helt og nødvendigt at
man mener det er nødvendigt at
sige. Mener ikke det er nødvendigt
Jeg mener ikke det er nødvendigt
(i dag) at sige noget om formen og
farven - om billedets maleriske problemer
- det mener jeg er helt overflødig.
Man "R+B" ser ud som om det var
helt meningen - hele udtrykket.
Jeg har en gang for alle slået fast
at det er for kvadrater, det ene rekt,
det andet blot, og at de sammen kommer
til at danne et rektangel. Ad farven ikke
interessere mig hvilken som stør eller

kolonistisk element, men hvem i den end -
- skæbnings de er Totale røde & Totale
- blå. Det interesserer mig meget om det
ved ikke at spille på de formale hvide
min lig heder disse elementer indeber.
Når dette er stillet fast må man
spørge: men, hvad vil jo så bringe
disse elementer til?
Til noget som ikke kan siges, bestemt
- ves, men hvem synes - man det er i sin
- modifikation af en tilfredsstillende svar.
De varige D. Burans muntlig heder, man selv indem-
- for "R+B" noget snævre om røde, som fore-
- stille sig en legio - & det er ikke.
dem som interesserer mig - slet ikke.
En mennesk - ~~ant~~ efter hunden rutine-
- ved mekanisk "R+B" er fruden et
modifikation af interesserant også helt
være dem med det er jo blot et op-
- tage D. Burans proposition) der må være
noget ud over det heder muntlig heder
Er der i virkeligheden over for næste?
noget ud over
Det er her problemet ligger.
Jeg har tidligere skrevet om omgivelser-
- ne, lidt punktet "R+B" proposition, men
indvirkningen på
heller ikke dette er nok, man alene en
de fulge. Hvis jo giver fuldstandig af -

- Kald på de formelle mængder, for be-
-vidst undertrykker dem - hvad er der
så til bruse? Det er jo helt ude af
skand til at forestille mig. Opløses -
forsvinder hele ideen - propositionen du ikke
fuld standig?
T-røds alle er det sundsynligt vis det
eneste mængde udgangs punkt - dette fuld-
-standige nul punkt.
Så om det ikke på noget punkt kan
danne et første grundlag skal man
sundsynligt vis helt derind hvor man
i en mere kan sige, man læser handle.
Helt derind hvor man uaccepter det
helt i dialektiske "R+B" - måske er det
et produkt af man frivilligt har begrænset
sine udgangs mængder - sine be-
-vægelser og valg mængder der simpelt-
-hen er hvordan i hele propositionen,
og måske er det netop for dette punkt
og mængden for at frigøre sig for det
formalistiske vil vide sig? over "R+B"
og har teoretisk mere den, måske
end ja har praktisk den, måske
er det først gennem en længere
praktisk den vil vide hvad den inde-
-holder.
Der har jo vist sig, og det har været
en medvirkende årsag til "R+B's" op-
-ståen at alle andre forsøg på

Lidens 1916 har foretaget i hke har jys mig
nogen vegne her. At jys her fvel problemet,
eller til nærmest til kernen i hke
min kunstneriske virksomhed, så, eller
kunne, ligge i en forandring af ~~de~~
selve formen. Den mindre har er tilstede
at jys ud fra det snævre område, jys
med "R + B" befinder mig på dringes
til at indse at det ikke er jys
forandring der gylr udstøjet, men en
ændring i hke den kunstneriske supes-
-vinkel. Og hvad kan denne ændring
så bestå i?
Blondt andet i at man gylr sig, og
dringes til at gylre sig, hke klar hvad
man mener med det man gylr -
om det er dette irrationelle begreb
kaldet Kunsten, man vil - eller
nagt hke andet - dette "helt andet"
er simpelt hen, hke min hyl, indfor
den "R + B" proposition og dermed dringes
i hke bringes til det stærke stilling.
man til at tage mon tage - arbejder
Arbejder jys med mon tage - arbejder
- vognhaver og postkort - så ligge der
så op lufte i første række i selve
materiale dette "alt andet" og først
når dette er skudt ud - overvundet - så
vill det lader sig gylre, og det
mindst at man nu ind til Kunsten.
Ved brugen af ordet kunst stiller

man sig i den forvirrede situation af
man i lokalet kun præcis billedet kan oppe
rede for hvad det er - med mindre
man mener det er det faktisk billedet at
sige: kunst er en betegnelse som
kun kun hæftes på yndede bestemte
fænomener - og mener man det?

31-7-72.

"R+B" propositionens bestemte
er som tvistelig flade - fure - et ~~fladt~~
fladt be-malt objekt - et maleri.
Det er et spørgsmål om det, and-
-nå, er muligt at anvende den re-
teknik og derved med de deraf opståede
formalistisk-æstetiske krav, konventioner,
begrænsninger?
Selvom man bestreber sig på et ind-
-lukkede det formalistisk-æstetisk og alene
anvende tekniken - kan man ikke
komme uden om den kendsgerning at
beskueren helt uvilhelmsk vil anvende
disse kriterier når han står over for
produktet. Selv den kendsgerning der
ligger i selve anvendelsen af maleriets
teknik vil gøre det uafvendeligt.
Man kan ikke bringe maleriets tek-
-nik og som tidligere bemærkede at det
drejer sig om et maleri.
Det viser sig at de forsøgte ind-